

Kristfokus

Posted on [Juni 30, 2018](#)

Allt universum, från Gud själv ner genom alla Hans manifestationer, fungerar endast som motsatser. Den ena uttrycker sig genom att utnyttja den andra för att manifesteras sig (t.ex. 2 Kor 5: 4), och det finns inget medvetande förutom ett medvetande om motsatser.

Exempel. Ljus kan bara ses genom att "svälja upp" mörkt; söt / bitter; värme / kyla; Ja Nej; hård / mjuk, och så ad infinitum. I en fåtölj måste det mjuka utnyttja det hårda ramverket för att skapa en bekväm stol. Så också i en säng. En kock kan bara göra en maträtt söt genom att sötman övervinner bitterheten. Vårt avgörande "Ja" har bara sin styrka genom att svälja upp alternativet "Nej". Elektricitet fungerar endast genom interaktion mellan positiva och negativa; atomer genom kombinationen av proton och elektron.

Och i vår personliga medvetenhet kan vi inte låta ett spädbarn gå nära en het spis, eller han kommer att bränna sig själv eller i närheten av en vattenbad när han ännu inte vet skillnaden mellan vatten och torr mark. Vi lever i kontrasternas och motsatsernas dimension.

Men eftersom detta är så på alla nivåer i vår materiella värld, är det lika och fundamentalt sant för våra inre själar. Vi är bara medvetna om oss själva när vi har upptäckt att vi antingen är uttryck för en självupptagen natur (Satan) eller en självgivande natur (Kristus). Vår mänskliga "varelse" med all sin potential kan bara uttrycka i sin kvantitet den ande som inbjuder den lögnaktiga anden eller alternativt sanningens Ande. (1 John 4: 6)

En modern illustration av detta: en datorsimulering med otrolig potential men som endast köra och uttrycka det ämne som programmeraren har lagt in i det. Och vi människor blir bara medvetna fungerande människor när vi har konfronterats av de två träden i trädgården och gjort vårt ödesdigra val.

Bakom oss som skapade personer, säger Paulus , har Gud själv dock en begränsning: "Gud ... kan inte ljuga ..." (Titus 1: 2) Med andra ord har han från evighet till evighet varit Treenigheten, i hans kärleks- förhållande mellan Fader och Son, och Anden är Himmels återskapare i universum. Om Gud hade blivit endast en singularitet i all sin Allsmäktighet, hade han som en ensam varit självständig, något som i Skrifterna liknas vid en självkrävande eld. Men genom en "död" för sig själv som

en ensam Gud, förde han sin älskade Son till att vara, till att använda ett mänskligt uttryck (det talade ordet som går från en tanke till en manifestation) som hans "uttryckliga bild" (Heb. 1: 3).

Således flyttade han in i ett annat kärleksförhållande, precis som elden blir ljus. Eld förbrukar. Ljus välsignar. Vi vet nu att den yttre "elden", solen, består av väteatomer, som smälter in i heliumatomer, och den energi som släpps ut i smältningen är det ljus vi lever med. Så, om den Evige är endast kärlekspersonen i kraft av en "död" till ett alternativ att vara av sig själv som en förbrukande eld och ett "liv" i ett evigt kärleksutbyte med sin Son, så skapades säkerligen alla personer till Hans avbild som personer. Dessa kan bara vara medvetna äkta själv genom att bli konfronterade med möjligheten att uttrycka endera en falsk andenatur eller den gudomliga själv-för-andra-anden.

Det är därför Skriften säger att Gud "skapade det onda." (Is. 45: 7) Ond är bara en person som uttrycker sig själv och gott är en person som uttrycker själv-för-andra. Om Gud själv skulle ha det som bestämdes för sig själv (när det står att vara "inte kan ljuga" och därigenom uttrycka sig själv så som Gud är), så måste varje skapad person konfrontera och få motsatserna fixerade i den ena potentialen att "svälja upp" den andra. När vi lever för andra sväljs leva-för-sig-själv upp, vilket är att älska sin nästa.

Därför, när Gud skapade personer, kunde han bara göra det av personer som hade sin frihet i dessa alternativa val. Således skapade han ondska som det andra nödvändiga

alternativet i honom, och han kan inte skapa personer som verkliga personer utan att de får ha sin valfrihet som personer.

Lucifer var den första personen som uppenbarades av skrifterna som fullkomligt gjord till Guds avbild (som vi alla är). Genom att vara så förtrollad av sina egna fullkomligheter (Hes. 28: 11-17) att han valde att vara självständig, till och med att dela Guds tron (Is 14: 12-15) blev han exponent för den nödvändiga motsatsen i Gud. Således blev han benämnd "misstanken" och till sin natur Guds motsats, han "kastades ut ur himlen".

Här ser vi också den stora grundläggande sanningen att det inte finns något sådant som ett självständigt själv, för det finns bara ett Själv i universum; men Lucifer, nu kallad Satan, var självbedragen genom att tro att han var oberoende. I själva verket är han alltid Guds nödvändiga agent, fast förstås i sin negativitet.

Men här ser vi djävulens subtila bedrägeri som har en viktig plats i vår slutliga förståelse av Vem vi egentligen är. Satan lurade oss för att vi trodde att vi är självständiga, precis som han falskeligen tror om sig själv. Rev 12: 9 är en nyckelskrift om det där Satans huvuduppgift "lurade hela världen", vilket gör att vi tror att vi är någon vi inte är.

Så vi tror att vi begår dessa synder, att vi är besatta av dessa lustar och negativa svar, och vi blir lurade. De är hans ande uttryckt av oss. Men det är inte vi. Han förordar ett bedrägeri inom oss som om det är vi, men det är han maskerad som oss.

Guds enda syfte är att avslöja självständighets lögn. Eftersom vi är Guds söner och vi är hans sätt att uttrycka sig själv i universum, måste vi lära oss hans bittra djup i den stora lögnen om det självständiga livet och det oberoende självet.

Faktum är att vi alltid kan överföra vad vi är eller tror att vi är. Så gjorde Satan och vi tror nu alla att vi bara sköter oss själva, gör våra egna saker (Jes 53:6), gör upp våra planer och följer våra egna sinnen. Vårt självförtroende är byggt på LÖGNEN. Vi måste lära oss detta och uppleva det som den lögn det är. En gång ska vi verkligen lögnen som den är och finna botemedlet i Kristus. Då vet vi hur vi återvänder så att Han får leva som oss.

79.

Posted on [Juni 30, 2018](#)

Vi människor beskrivs i Bibeln som 1) behållare, som 2) uttryck, som 3) utvecklare, men inte som upphovsmän. Vi har vår "varelse" i Honom (Apg 17:28); kvantiteten, potentialen (ungefär som en dator); men kvaliteten på vad som uttrycks av vårt var är inte vi, utan han, Fadern, i sin natur (som programmeraren av datorn). Eller vi är fordonet med olika system (kroppen, emotionerna, intellektet) men han, Fadern är föraren. Jesus visar oss allt detta.

Således heter han "Allt i allt", inte bara den som är osynlig, men den som har skapat varelser genom vilka han kan uttrycka sin "allthet", som totalitet. Inte bara "Allt" utan "i

alla", varför hans sons ankomst tar kött, och som nu, i uppståndelsen fortfarande är människan Jesus. Detta bekräftar den eviga sanningen att han är Personen i alla personer, och inte någon vag upplösning av gudomlig essens i essensen såsom i en religion utan en inkarnarnerad Kristus.

Dessa bibliska symboler som används för att beskriva oss människor är alla symboler som inte uttrycker någon egen natur utan som ett sätt att uttrycka det som de är knutna till. Skålar innehåller vätskan, men är inte vätskan; koppen är inte kaffet. Vi pratar inte om en kopp och kaffe. Vi är lerkärl för Guds väldiga kraft (2 Kor. 4:6). Så vi är grenar; men grenen är inte naturen utan vinstocken, som reproducerar sig i blad- och fruktform på grenen.

Således i Rom. 6:20-22, bär vi frukt som vi nu skäms för, men nu bär samma gren (ingen skillnad där) "frukt till helighet" — enbart vinstockens natur som uttrycks av grenar, som förstås inte har någon egen egen natur . Så vi kallas också tempel. I Gamla Förbundets dagar hette det tabernaklet genom vilket Gud manifesterade sig i sin Shekinah, härlighetsljuset, eller alternativt ett Baal tempel. Tyngd- punkten är inte templets natur, utan gudomens, som manifesterar sig däri.

Och nu i det nya förbundet är våra kroppar Andens tempel, och Gud sägs "bo i oss och vandra i oss". (2 Kor 6:16) Vi är Kristi kropp, men gudomsnaturen är Huvudet, inte kroppen och dess handlingar. Och i den meningen kallas kroppen "Kristus" (1 Kor 12:12). Vi är "slavar" (inte "tjänare"); men en slav har ingen egen verksamhet i

förhållande till sin ägare, utan reproducerar endast hans ägares aktiviteter, vare sig det gäller Satan (synd) eller Kristus (rättfärdighet) (Rom 6:16). Vi är fruarna som reproducerar mannens natur (säden), och i det avseendet med endast mannens natur (Rom 7: 4,5).

78.

Posted on [Juni 28, 2018](#)

Jesus, som Gud manifesterar i köttet, kallas "Den andra människan" (1 Kor 15:47), alltså den perfekta formen av frälst människa. Det är den formen som tar över istället för oss. Vi blir aldrig frälsta, även om vi uttrycker det så. Det är frälsningen som kommer till oss genom Jesus.

Som sådan var han Fadern i manifestation. Guds Ande i en synlig form sågs av Johannes sänkande sig över honom. Från den tiden framåt var det Anden som talade och agerade genom honom. (Lukas 4: 14-21) Det var Anden som tog honom till Golgata (Heb 9:14), och genom Anden steg han igen. (1 Pet 3:18)

Vid matbordet på skärtorsdagskvällen sa han att syftet var att samma ande skulle äga dem. Detta uppfylldes vid pingst och omtalas av Paulus i Rom. 8:11 såsom Anden bosatt i oss. Så om han talade om sig själv som någon som bara ser och talar och gör vad Fadern gör i honom och inte gör någonting av sig själv och slutligen säger "om du ser mig, ser du Fadern" — då är det nu samma i oss. Och de som ser oss ser honom.

Så säger också Paulus: "Vi har Kristi sinne" (1 Kor 2:16); "Gud verkar i er att vilja och göra hans goda glädje" (Fil 2:13); Kristus "vårt liv" (Kol 3:4); och Johannes, i sitt första brev, sammanfattar allt genom att säga: "Som han är, så är vi i denna värld" (1 Joh 4:17); och sålunda är vi "i ljuset som han är i ljuset"; vi "går som han gick"; vi "vet som han vet"; vi är "rättfärdige som han är rättfärdig"; vi "älskar som han älskar"; vi "tror som han tror". *Därför uttrycker vår mänsklighet* Hans gudom i alla former av Hans natur.

77.

Posted on [Juni 26, 2018](#)

Vad har då Jesus gjort, han som är kärlek för oss och alla andra, och därför räddar alla, vad har han gjort för att återställa sin förlorade mänsklighet till sig själv?

Han har tagit köttet för sig själv. Varför? För att starta en ny ras. I sin Sons person, Jesus, kom han in i historien som en man som kallades "den sista Adam", Skaparens första. Efter att ha levt ett perfekt liv som den första Adam misslyckades med att leva, identifierade han sig själv helt med den fallna mänskligheten genom att dö för oss. I den döden var han så identifierad med oss alla i Guds ögon att Bibeln säger "Honom som inte visste av någon synd har Gud gjort till synd för oss, för att vi skulle bli Guds rättfärdighet genom Honom." (2 Kor. 5:21.) Han gjorde honom till synd för oss ! Således dog

han. Därvid avslöjar Bibeln att han utförde för oss de två överlägsna lösningarna på de två absoluta nödvändigheterna.

Först löste han Guds problem genom att ta på sig den förbjudna lagens förbannelse. Han blev en förbannelse för oss. Genom sitt blods utgjutning, blev Hans utbrända liv Guds "nådeställe". Genom detta kunde Gud både ge rättfärdighet och rättfärdiga de ogudaktiga och uttala alla troende som rättfärdigade, för evigt renade. I hans ögon är det som om vi inte hade begått någon synd någonsin.

Vad Gud uppenbarade som den nödvändiga försoningen för synden, led han själv. Vad han led, accepterade han. Och Hans acceptans är vår rättfärdighet (som Skriften säger "uppstånden för vårt rättfärdigande"). Vad som är bra nog för Gud är tillräckligt bra och nog för oss.!: "hur mycket mer skall inte Kristi blod -- då han nu genom evig ande har framburit sig själv såsom ett felfritt offer åt Gud -- rena våra samveten från döda gärningar till att tjäna den levande Guden !"
(Hebr. 9:14)

För det andra löste Kristi kors och uppståndelse vårt största problem. Detta innebar att han fullständigt förstörde det gamla förbundet och ersatte det med den nya föreningen med sig själv. Vårt problem är helt enkelt att vårt inre är förenat med Satans självälskande ande. Följden är att vi blir slavar under själens och kroppens önskingar. När våra kroppar stimulerar aptit i oss,

gratulerar vi dem ! När våra själar rör upp stolthet i oss eller ogillar vissa andra eller till och med hatar dem, följer vi bara efter och förgiftar oss med världen.

Men när Kristus dog, säger vi att "han dog en gång för alla med synden". Det betyder att i hans död, som vår representant, vår sista Adam, blev han avskild från synd-anden som invaderat den mänskliga anden, precis som någon i döden blir skild från sin ande. Och i hans uppståndelse blev han "levd av Anden".

Med andra ord, sanningens ande - Gud själv - förenade sig med den sista Adam och förenade sig alltså med alla som kommer att acceptera sin plats genom tro som deltagare i hans död och uppståndelse. Här var början på den nya och sista skapelsen, när den maktfullkomliga individuella personen var avskuren från besittningen han hade skaffat bedrägligt. Nu ersätter den sanna ägaren, den levande guden, detta bedrägeri i alla som mottar Jesus.

Det här är egentligen ingen biblisk teori även om det onekligen låter så för oinvigda öron. Detta är den mest enorma och dynamiska händelsen i mänsklig historia ! Här är vår väg till förening - till permanent förtrogenhet - med Gud ! Skälen kan skilja sig åt. Det är därför som vi kan skilja oss åt i våra åsikter och förklaringar - vårt själsliv - men vi är Ett i Kristus - i vårt andliga liv.

Jag har alltid varit en att gräva i saker. Jag sökte mig till filosofin i gymnasiet precis som en hobby vid sidan av musiken. Jag lärde mig betvivla allt. Jag sa till mig själv:

"Jag är verkligen inte så säker på att det finns en Gud alls. Är det inte endast språkliga manipulationer?" Men samtidigt: "Jag känner honom och älskar honom och har gjort det i årtal - men han kan inte vara en levande Person samtidigt Allt ?!"

Min filosofi gav mig tvivel. Min ande däremot sa: "Men jag känner ju honom ! Han är här i mitt medvetande." Så jag sa till slut: "Tja, om Gud är den stora illusionen, blir jag en liten illusion bredvid honom. Jag älskar illusion, det är alltihop." Jag kunde inte styras av min analytiska förmåga - för jag hade något djupare, mer verkligt. Efter några år vid universitet gick jag ut i ett verkligt böneliv istället.

Självklart, i rätt tid, blev jag starkare bekräftad i själ av den analytiska filosofin, eller förnuftet. Tvivel är trons råmaterial. Konsekvenserna av brutna lagar måste vi oundvikligen lida, ibland på det mest direkta och fruktansvärda sätt. Jesu ord och apostlarnas skrifter, som handlar om detta, bärs av Gud själv i Sonens person. Om vi frågar, hur kan någon människas blod försona allas synd? är svaret att hans var blodet från gudomligt kött.

Människans slavtillstånd, genom den separata själen, med vilken varje man är född, avslutades vid korset ! Kristus, som vår representant, dog med slaveri-syndanden; och åter som vår representant, uppstånden från de döda av "anden hos honom som uppväckte Jesus från de döda."

Sålunda blir denna förändring av föreningen från själscentrerad ande till själsgivande ande verkligt jordnära fakta i varje människans personlighet och erfarenhet som, erkänner sitt behov, tar emot honom som Herre och Frälsare. Din gamla ande är ersatt av din nya Ande ! Du styrdes av själ och kropp. Nu, som en inlöst person, är Anden - Hans Ande i din ande - mästaren för både själ och kropp.

Du uppfyller de kroppsliga sinnenas krav, själens varierande känslor stimulerade av världen, av kött och lust. Men med bekräftelse på den i allting inbäddade Kristus som Herre. Själ och kropp blir Jesu Kristi manifestation och uttryck helt enkelt.

Här är verkligen nyckeln till att vara en normal person, glad, frimodig, naturligt frisläppt från själskärlekens ande till den nya, styrande andens gränslösa, kreativa, utströmmande energi som inbjuder dig: Hans Ande, den Helige Ande.

Här är verkligen nyckeln till allt.

76.

Posted on [Juni 25, 2018](#)

Vad är den kristna uppenbarelsen? Några enkla fakta. Vad bibeln kallar synd är i en fras: ett oberoende själv. Det skapade jaget gjordes för att innehålla och uttrycka Skaparens kärlek. Alltså finns inte ett verkligt oberoende själv.

En ny och hemsk livsform: ett skapat jag som vägrade att innehålla Guds osjälviska jag, men valde att leva för och av sig själv. Lucifer var syndens ande, själskärlekens själv, just självsökandet, och alla synder som är kända för människan som går vidare utifrån detta självsökande.

Historien om skapandet av människan i Edens trädgård berättar skenbart om vad som hände med vår förfäder, men egentligen om vad som händer med oss nu. Människan skapades för att innehålla Gud i en levande union, som symboliserades för honom i erbjudandet om "livets träd mitt i trädgården". Men som en människa med fritt val kunde hon ta ett annat sätt - självförälskelsens sätt: symboliserat för honom i det andra trädet mitt i trädgården - kunskapens träd på gott och ont.

Bedragen av Satans ljuva lögn, mottog hon i sig felandets anda snarare än sanningens och blev djävulens barn. Sedan dess är hela den mänskliga rasen född med själens bedrägliga självständighet. Bibeln kallar den "andan som nu är aktiv i olydnadens barn".

Att vi alla är födda och lever under den dominansen är uppenbart, för vi är naturligtvis egoister och självälskare. Varje andetag som vi andas är därför synd - för allt som är mindre än Guds fullkomlighet är synd, och Guds fullkomlighet är fullkomlig kärlek. Men sådan total kärlek till Gud och vår bror är helt omöjligt utan

Gud, som är kärlek som bor i oss. När Jesus lever som oss sker detta trons mirakel i en alldeles vanlig verklighet.

75.

Posted on [Juni 25, 2018](#)

När Kristus lever som oss tror vi inte på en religiös Kristus. En sådan är nämligen alltför komplicerad, för kringbyggd. En av kristendomens stora svårigheter är att vi har stoppat in Jesus i en speciell byggnad för ett speciellt tillfälle, med speciella former av dyrkan, speciell musik, speciell textbehandling, speciellt allt möjligt. Ändra på formerna och ingenting förändras, fortfarande för tillgjort. Han lever oss i största enkelhet, det är hela saken.

Om Jesus är ditt andra jag diskar han. Om Jesus är ditt andra jag lägger han barnen. Om Kristus är ditt andra jag, hanterar han familjens administration och driver verksamheten. Jesus är därför en mycket vanlig person, helt ordinär och helt extraordinär på samma gång. Han uttrycker sig i dig i det som sker så här.

Du som läser det här är en mycket vanlig person - det försäkrar jag dig ! Därför tror jag på en gemensam Jesus - för att han bor i vanliga människor ! Självklart, innan jag kan leva i den typ av förtrogenhet med Gud som han avser för mig, behöver jag veta grunden för den typen av förhållande. Jag behöver veta min roll. Han är frälsare, jag är irrande syndare. När jag är säker på mina fundament kan jag glömma dem och fortsätta

så att han lever som mig. När jag är säker på den vägen under mina fötter kan jag fortsätta att gå med självsäkerhet.